

AVIZ

referitor la proiectul de Ordonanță pentru modificarea și completarea Legii nr.227/2015 privind Codul fiscal

Analizând proiectul de Ordonanță pentru modificarea și completarea Legii nr.227/2015 privind Codul fiscal, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.26 din 28.01.2020 și înregistrat la Consiliul Legislativ cu nr.D51/29.01.2020,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.(1) lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și al art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de ordonanță, cu următoarele observații și propuneri:

1. Proiectul de ordonanță are ca obiect de reglementare modificarea și completarea Legii nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și a Ordonanței Guvernului nr.6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale.

2. Proiectul are ca temei dispozițiile art.1 pct I poz.5 și 7 din Legea nr.262/2019 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, care se referă la „modificarea și completarea Legii nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare”, respectiv la „reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare”.

În acest context, este de analizat dacă soluția referitoare la modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale se încadrează sau nu la art.1 pct.I poz.7 din Legea nr.262/2019 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe.

Această clarificare este necesară cu atât mai mult cu cât proiectul de ordonanță pentru care Secretariatul General al Guvernului a emis Avizul nr.20/1748/A.T./27.01.2020, privind încadrarea în domeniile în care Guvernul este abilitat să emită ordonanțe, nu are în componența sa partea referitoare la modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.6/2019, ci se referă strict la intervenții asupra Codului fiscal.

De altfel și Ministerul Justiției s-a pronunțat, prin Adresa nr.7978/2020/28.01.2020, tot asupra unei forme a proiectului care cuprindea intervenții doar asupra Codului fiscal.

Precizăm că intervențiile propuse asupra Ordonanței Guvernului nr.6/2019 au fost introduse în prezentul proiect ca urmare a emiterii, de către Consiliul Economic și Social a Avizului nr.477/28.01.2020.

Ca urmare a celor de mai sus, este recomandată analiza și emiterea unor noi puncte de vedere care să fie în concordanță cu configurația actuală a proiectului.

Această situație se impune cu atât mai mult cu cât și formularea din Nota de fundamentare referitoare la justificarea schimbărilor preconizate pentru aceste măsuri, care prevede că „Având în vedere situația expusă, se poate aprecia că este necesară modificarea OG nr. 6/2019”, este permisivă și nu are un caracter imperativ, creând astfel impresia că intervențiile propuse asupra respectivei ordonanțe nu sunt impetuos necesare.

Menționăm și faptul că, potrivit site-ului oficial al Guvernului României, prezentul proiect figurează printre proiectele de acte normative adoptate sau de care Guvernul a luat act în cadrul ședinței din 28 ianuarie 2020.

3. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se poate pronunța asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. **Din punct de vedere al dreptului european**, proiectul intră sub incidența reglementărilor statuate la nivelul Uniunii Europene subsumate **Politicii fiscale**, integrate **segmentului legislației europene - Combaterea fraudei și evaziunii fiscale și Impozite indirecte**, precum și **Politicii privind Uniunea vamală și libera circulație a mărfurilor**.

Ca urmare a îmbogățirii legislației în domeniul fiscal, prezentul demers normativ urmărește actualizarea și corelarea legislației interne în domeniu cu normele europene incidente, prin transpunerea dispozițiilor **Directivei (UE) 2017/952** a Consiliului din 29 mai 2017 de modificare a Directivei (UE) 2016/1164 în ceea ce privește tratamentul neuniform al elementelor hibride care implică țări terțe, ale **Directivei (UE) 2018/1910** a Consiliului din 4 decembrie 2018 de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește armonizarea și simplificarea anumitor norme din sistemul taxei pe valoarea adăugată pentru impozitarea schimburilor comerciale dintre statele membre și ale

Directivei (UE) 2019/475 a Consiliului din 18 februarie 2019 de modificare a Directivelor 2006/112/CE și 2008/118/CE în ceea ce privește includerea comunei italiene Campione d'Italia și a apelor italiene ale lacului Lugano în teritoriul vamal al Uniunii și în domeniul de aplicare teritorială al Directivei 2008/118/CE, precum și a unor prevederi din **Directiva (UE) 2016/1164** a Consiliului din 12 iulie 2016 de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne (transpusă parțial la nivelul dreptului intern prin Ordonanța de urgență nr.79/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr.227/2015 privind Codul fiscal).

Din analiza proiectului rezultă că, în virtutea obligațiilor ce incumbă statelor membre de aliniere continuă la evoluția legislativă, **transpunerea la nivel național a dispozițiilor Directivelor (UE) 2017/952, (UE) 2018/1910 și (UE) 2019/475** reprezintă o necesitate stringentă, în special în raport cu termenul limită de transpunere și anume **data de 31 decembrie 2019**.

Intervențiile asupra Codului fiscal sunt justificate de necesitatea transunerii în legislația națională a celor trei directive ale Consiliului Uniunii Europene sus-menționate, iar intervențiile aduse asupra Ordonanței Guvernului nr.6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale sunt justificate de solicitarea, în acest sens, a Consiliului Economic și Social cu ocazia avizării proiectului de ordonanță care viza doar modificarea Codului fiscal.

5. În subsidiar, prin raportare la prezenta formă, se rețin ca observație de ordin general că, potrivit normelor de tehnică legislativă, „o enumerare distinctă, marcată cu o literă, nu poate cuprinde, la rândul ei, o altă enumerare și nici alineate noi”, observație ce este aplicabilă în cazul a numeroase enumerări din proiect.

Tot ca o observație de ordin general, recomandăm ca părțile dispozitive ale punctelor prin care se aduc intervenții asupra actelor normative să fie reformulate conform următoarelor modele:

„Alineatul/Alineatele (...) al/ale articolului ... se modifică și va/vor avea următorul cuprins:”

„După articolul ... se introduce un nou articol, art. ..., cu următorul cuprins:”

„După alineatul (...) al articolului ... se introduce un nou alineat, alin. (...) cu următorul cuprins:”

6. Întrucât proiectul cuprinde și intervenții asupra Ordonanței Guvernului nr.6/2019, se impune reformularea **titlului**, astfel:

„Ordonanță pentru modificarea și completarea Legii nr.227/2015 privind Codul fiscal, precum și a Ordonanței Guvernului nr.6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale”.

7. La **formula introductivă**, pentru rigoarea redactării, expresia „art.1 pct.I.5 și pct.I.7” se va scrie sub forma „**art.1 pct.I poz.5 și 7**”.

8. La **partea dispozitivă a pct.1 al art.I**, potrivit uzanței normative, expresia „litera f) și litera g)” se va scrie sub forma „**lit.f) și g)**”.

9. La **partea dispozitivă a pct.3 al art.I**, din același considerente de redactare, formularea „punctul 4¹” se va scrie sub forma „**pct.4¹**”, observație valabilă, în mod corespunzător, și pentru partea dispozitivă a **pct.4**.

10. La **pct.4 al art.I**, este de analizat dacă textul propus pentru lit.e) a pct.11 al art.40¹ nu ar trebui să constituie un punct separat, deoarece reglementarea propusă este similară celei din cadrul pct.4¹, situație în care trebuie introduse 5 noi puncte, marcate în mod corespunzător.

Pentru o transpunere corectă și completă a art.1 pct.2 lit.b) din Directiva (UE) 2017/952, este necesară completarea textului cu situația prevăzută de lit.g), respectiv „apare o dublă deducere”. În consecință, se impune revederea și reformularea textului.

Totodată, pentru un plus de claritate, se impune reanalizarea și, eventual, reformularea unor noțiuni, cum ar fi, de exemplu, definiția de la subpunctul xii a pct.11, potrivit căreia *sediu permanent ignorat* se definește ca fiind *orice entitate care este tratată ca dând naștere unui sediu ...*

La textul propus pentru pct.12 al art.40¹, pentru o informare normativă corectă și pentru evitarea echivocului, este necesar ca expresia „stat membru”, să fie redată sub forma „**stat membru al Uniunii Europene**”. Observația este valabilă și pentru celelalte situații similare din textul proiectului.

11. La **pct.5 al art.I**, în textul propus pentru alin.(4) al art.40⁶, constatăm că în finalul enumerărilor din cadrul lit.b) se regăsește o normă care precizează că „Prezenta lit.b) se aplică până la 31 decembrie 2022”.

Pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, se impune revederea acestei dispoziții, care nu trebuie să figureze în finalul unor

enumerări existente în cadrul unei litere, cu atât mai mult cu cât alineatul din care face parte litera respectivă se referă la excluderile din domeniul de aplicare a altui alineat.

12. La partea dispozitivă a pct.6 al art.I, din considerente de redactare, termenul „articolele” va fi redat sub formă abreviată, respectiv „art.”.

La alin.(2) al art.40⁷, sugerăm ca norma să debuteze cu expresia „Prevederile alin.(1)”. Reiterăm această observație pentru toate situațiile similare din proiect.

Referitor la noul art.40¹⁰, în cadrul căruia se menționează faptul că dispozițiile capitolului din care face parte acest articol transpun anumite directive al Consiliului Uniunii Europene, semnalăm că, potrivit normelor de tehnică legislativă, mențiunea transpunerii se inserează în finalul proiectului, și nu în cadrul unui articol.

Deoarece în finalul prezentului proiect există mențiunea transpunerii, este necesară eliminarea normei propuse pentru art.40¹⁰.

13. La pct.9 al art.I, în textul propus pentru alin.(10) al art.275, potrivit normelor de tehnică legislativă, expresia „Prin derogare” trebuie înlocuită cu formularea „Prin excepție”, derogarea instituindu-se de la un alt act normativ.

14. Având în vedere prevederile art.4 din Codul fiscal potrivit cărora:

„(1) Prezentul cod se modifică și se completează prin lege, care intră în vigoare în termen de minimum 6 luni de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) În cazul în care prin lege se introduc impozite, taxe sau contribuții obligatorii noi, se majorează cele existente, se elimină sau se reduc facilități existente, acestea vor intra în vigoare cu data de 1 ianuarie a fiecărui an și vor rămâne nemodificate cel puțin pe parcursul aceluși an.

(3) În situația în care modificările și/sau completările se adoptă prin ordonanțe, se pot prevedea termene mai scurte de intrare în vigoare, dar nu mai puțin de 15 zile de la data publicării, cu excepția situațiilor prevăzute la alin. (2).

(4) Fac excepție de la prevederile alin. (1) și (2) modificările care decurg din angajamentele internaționale ale României”,

considerăm că este necesară introducerea unui articol prin care să fie precizată data intrării în vigoare a intervențiilor care se aduc asupra

Codului fiscal, dată care trebuie stabilită și în acord cu normele de tehnică legislativă.

15. Referitor la norma de la art.II, precizăm că aplicarea prevederilor art.324 alin.(4)-(6) din Codul fiscal au fost anterior suspendate până la data de 31 decembrie 2019 prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.84/2016.

16. La pct.3 al art.III, semnalăm că prin modificarea propusă pentru alin.(1) al art.3, practic se instituie o repunere în termen.

Astfel, debitorii care doreau să beneficieze de prevederile Ordonanței Guvernului nr.6/2019 trebuiau să depună o notificare în acest sens până la data de 31 octombrie 2019, iar prin modificarea condiției de la alin.(1) al art.1, prin care se extinde numărul de posibili beneficiari, trebuie prevăzută o nouă perioadă de timp, în interiorul căreia să poată fi formulată respectiva notificare.

Prin urmare, pe lângă perioada anterioară care a expirat la 31 octombrie 2019, se prevede și intervalul de timp dintre 1 februarie și 31 martie 2020 în interiorul căruia debitorii care doresc să beneficieze de prevederile Ordonanței Guvernului nr.6/2019 trebuie să depună o notificare în acest sens.

Astfel, textul este susceptibil de a permite ca, pe lângă noii beneficiari, să poată depune notificări și vechii beneficiari, pentru care termenul inițial a expirat.

17. La art.IV, întrucât intervenția reprezintă, în fapt, o modificare a art.22 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.6/2019, recomandăm ca aceasta să fie prevăzută în cadrul pct.5 al art.III, prin care se propune modificarea alin.(1) a art.22.

Deoarece art.22 din Ordonanța Guvernului nr.6/2019 este structurat în doar 2 alineate, intervenția va viza modificarea în întregime a art.22.

dr. Drăgoș ILESCU

București
Nr.56/29.01.2020